

вѣра. Но каква му е была грижа-та за злобѣ-тъ на Папа? «Той е апостолскы, само кога-то дѣйствиува апостолскы. А църква-та е двойна: една-та е истинна невѣста Христова, а друга-та смѣсена толпа, коя-то е сега по-языческа отъ язычници-тѣ. Защо знаменуваніе съ кръсть? Не ли е по-добрѣ да ся носи кръсть-тѣ слѣдъ Христа!» — и пр. Естественно е че такыва свидѣтельства не останжхъ безъ противленіе, но това послужи само, за да произведе вліяніе-то си по-силно въ простодушны-тѣ. Тѣй ся чюва за малкы общества въ долины-тѣ на Алпы-тѣ задъ Туринъ, кои-то ся съединихъ съ условіе да живѣжтъ само по прѣдписаніе-то на Св. Писаніе и да ся молятъ на Бога съ духъ-тѣ. По подробно нищо не ся чюва за тѣхъ и тѣ ся трудихъ да останжтъ въ тишинж-тѣ. Тѣ знаяхъ причинж-тѣ, зашто-то много лесно можяхъ да ги глѣдаты като опасны секты кои-то прониквахъ всякадѣ! Кога-то първый-тѣ отъ лжеучители-тѣ (Присциліянъ въ годинж 385) ся погуби, стрѣснж ся още повече Христіанство-то; нѣ Папы-тѣ, най първо *Левъ-Великый*, удобрихъ таково наказаніе и скоро сички-тѣ секты, кои-то не ся държяхъ при църквж-тѣ, дирахъ ся и ся погубихъ тука и тамъ. Единъ Вацонъ, Епископъ въ Люттихъ († 1048 г.) въздигнж гласъ-тѣ си високо противъ това, като показваше върху Св. Писаніе. Мат. 13. 28. и пр. нѣ гласъ-тѣ му не ся зе въ вниманіе, и тѣй попросвѣщенны-тѣ бѣхъ принудены да си останжтъ въ тишинж, понеже врѣме-то бѣше лоше.